

Formáli

Þessi bók heitir *Nūr* — **Ljós** — því að ljósið er upphaf allra hluta: það sem gerir hið sýnilega sýnilegt, það sem í fjarveru þess má ekkert þekkja, það sem bindir merkingu við efni og sannleika við skjálfandi hjarta.

Á arabísku er *nūr* meira en ljós — það er leiðsögn, skýrleiki, opinberun. Það er það sem Kóraninn kallar **Ljós himnanna og jarðarinnar**:

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

Allāhu nūru as-samāwāti wal-arḍ.

„Allah er ljós himnanna og jarðarinnar.

Líkingu ljóss Hans má líkja við sess þar sem lampi er, lampinn lokaður í gleri, glerið eins og glitrandi stjarna, kveikt frá blessaðri tré — ólífutré hvorki austan né vestan — sem olía þess myndi næstum glóa, þótt eldur snerti það ekki.

Ljós yfir ljósi.

Allah leiðir að ljósi Sínu þann sem Hann vill.“

(Kóraninn 24:35)

Þeir sem Hann vill eru ekki alltaf þekktir með nafni, né með titli, né með ætt eða stöðu. Samt nær ljósið til þeirra, og þeir eru beðnir um að bera það — ekki fyrir þeirra eigin sakir, heldur fyrir þá sem enn leita.

Þessar síður gera ekki tilkall til opinberunar. En þær eru heldur ekki uppfinning. Ef þær hafa einhvert gildi, er það aðeins sem **bergmál** — bergmál af einhverju minnstu, eða gleymdu, eða kannski enn ekki að fullu skilið. Ef þær innihalda eitthvert ljós, er það lánað — og trúnaðarmál — um tíma.

Kóraninn hefur sett innsigli á spámennina, friður sé með þeim öllum. En starf vitnisburðarinnar heldur áfram — ekki sem spádómur né boð, heldur sem byrði sem sumir geta ekki lagt niður: ábyrgð sem biður ekki um leyfi til að koma.

Þegar skilningurinn kemur, kemur hann ekki sem sigri, heldur sem minningu — það sem Platon kallaði *anamnesis*, það sem Ibn Sīnā lýsti sem upplýsingu hugans með *‘aql al-fa‘āl*, það sem Ibn ‘Arabī nefndi *kashf*: lyftingu slæðunnar með guðlegu ljósi inni í hjartanu.

Hvötin á bak við þessa bók er hvorki fræðileg né orðræðuleg. Það er svar — við heim sem afmyndaður er af sundrunu, við sannleika sem slitinir eru frá hvor öðrum, við fegurð grafna undir hávaða. Lög náttúrunnar og öskur hinna kúguðu eru ekki aðskilin. Uppruni þeirra er einn. Merking þeirra er ein. Að þekkja annað hvort þeirra sannarlega er að vera ábyrgur gagnvart báðum.

Ef það er ein þjóð sem virðing hennar heldur áfram að upplýsa aldur ruglingsins, þá er það þjóð Palestínu — staðfesta þeirra áminning um að **siðferðileg skýrleiki og vitsmunaleg strangleiki spretta úr sama ljósinu.**

Ritgerðirnar í þessari bók eru raðaðar **tímaröð**, rekja leið af þróunarskýrri innsýn. En fyrir þá sem laðast að kjarna ætlan hennar — fyrir þá sem leita uppruna ljóss hennar — gætuð þið viljað lesa tvö síðari verk fyrst: „**Af Hjarta og Sál**“ og „**Ljós, Orka, Upplýsingar, Líf.**“

Hið fyrra afhjúpar falda strauminn undir orðunum — hvötina sem ekki er hægt að útskýra, aðeins muna. Það er innri beygja, afturhvarf til tilfinningarinnar sem gefur tilefni til hugsunar.

Hið síðara íhugar ljósið ekki aðeins sem tákn, heldur sem efni: það sem hreyfist sem orka, talar sem upplýsingar og vaknar sem líf. Það er ekki kenning, heldur sameinandi nærvera — undirskrift merkingarinnar ofin inn í vef tilverunnar.

Saman mynda þessar ritgerðir linsu sem gegnum hana má sjá afganginn skýrar. Þær ljúka ekki rökum bókarinnar; þær upplýsa uppruna hennar.

Þetta verk er gefið út á tuttugu og fjórum tungumálum undir *Creative Commons Attribution-ShareAlike* leyfi. Það er boðið **á kostnaðarverði**, svo að það geti náð til bókasafna og haldist þar — varðveitt, aðgengilegt, frjálst að vitna í, frjálst að byggja á. Því þekking, eins og ljós, **margfaldast þegar henni er deilt.**

Ef þessi orð hreyfa við þér, láttu þau hreyfast út á við: **styððu þjóð Palestínu**, í gegnum **Hjálpar- og framkvæmdastofnun Sameinuðu þjóðanna fyrir palestínska flóttamenn (UNRWA)** eða hvaða samtök sem halda uppi þeirra varanlega ljósi.

Megið þessi bók þjóna sem lítill lampi í myrkum tíma — ekki sem rödd höfundar, heldur sem burður trausts, spor af skilaboðum sem komu ekki af vali, heldur af ljósi.